

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudkyň Mgr. Petry Weissové a Mgr. Simony Hájkové v právní věci žalobce: **S. V.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2018, č. j. CPR 11084-3/ČJ-2017-930310-C235, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, č. j. 2 A 51/2018–28,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 23. 3. 2017, č. j. KRPA-450655-43/ČJ-2016-000022, uložilo žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, na dobu 6 měsíců a současně mu stanovilo dobu k vycestování z území do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností, jejíž součástí učinil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Usnesením ze dne 3. 8. 2018, č. j. 4 Azs 243/2018 - 8, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti o důvody ve stanovené lhůtě a poučil jej o tom, že v případě neodůvodnění návrhu kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná.

[6] Stěžovatel výzvě kasačního soudu nevyhověl a návrh na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě blíže neodůvodnil.

[7] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[9] Zdůrazňuje přitom, že je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným oprávněným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (resp. městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[11] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce (resp. stěžovatele) znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného stěžovatele; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Stěžovatel je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti. Neuvede-li stěžovatel ve svém návrhu žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje (ani tyto na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplň), soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2013, č. j. 8 Afs 62/2013 - 30, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 9 Azs 62/2018 - 18).

[12] V právě posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil (ani jej na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplnil), a soudu tak nenabídl žádné skutečnosti, na jejichž základě by mohl naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zvážit. Za daných okolností proto nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, nežli kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznat.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu